

- zawieszenie egzekucji wynikającej z decyzji pozwanej opatrzonej sygnaturą akt OF/2016/0720 z dnia 21 grudnia 2017 r. i z decyzji opatrzonej sygnaturą akt OF/2016/0720 z dnia 7 lutego 2018 r. jak również noty debetowej pozwanej nr 3241802552 z dnia 13 lutego 2018 r. do momentu prawomocnego zakończenia postępowania ze skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji; oraz
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym

Skarżąca podnosi zarzut, że ostateczna decyzja została wydana pomimo okoliczności, że znany był fakt, iż skarżąca w sposób niezawiniony i w momencie wydania decyzji nie miała obiektywnej możliwości przedłożenia dokumentów stanowiących dowód prawidłowego wykorzystania środków. Ponadto niezawiniona i obiektywna niemożliwość zebrania informacji i dokumentów poświadczających miała czasowy charakter.

2. Zarzut drugi dotyczący błędnego zastosowania prawa europejskiego

Dalej decyzje w przedmiocie zwrotu stanowią naruszenie art. 5 ust. 4 TFUE oraz art. 135 ust. 4 rozporządzenia finansowego oraz porozumienia zawartego między stronami, ponieważ nie zachodzą przesłanki faktyczne dla żądania zwrotu.

3. Zarzut trzeci dotyczący błędnego uzasadnienia środków w sprawie zwrotu kwot

Decyzje w przedmiocie zwrotu środków zawierają jedynie powierzchowne i ogólne rozważania bez pogłębionej analizy odnoszącej się do poszczególnych przypadków i z tego względu jest niejasne pod względem treści.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

Żądanie zwrotu całkowitej kwoty może mieć miejsce jako *ultima ratio* wyłącznie przy spełnieniu szczególnych wyjątkowych okoliczności, które nie zachodzą w niniejszym przypadku.

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2018 r. – Grange Backup Power / Komisja

(Sprawa T-110/18)

(2018/C 166/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Grange Backup Power Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci M. Segura Catalán i M. Clayton)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 7789 final z dnia 24 listopada 2017 r. w sprawie irlandzkiego mechanizmu zdolności [SA.44464 (2017/N)] wdrożonego przez Irlandię;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 7794 final z dnia 24 listopada 2017 r. w sprawie mechanizmu zdolności dla Irlandii Północnej [SA.44465 (2017/N)] wdrożonego przez Zjednoczone Królestwo; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut oparty na braku wszczęcia przez Komisję formalnego postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 108 ust. 2 TFUE i art. 4 ust. 4 rozporządzenia proceduralnego ⁽¹⁾, pomimo zgłoszonych wątpliwości co do zgodności obejmującego całą wyspę mechanizmu wynagradzania zdolności (Capacity Remuneration Mechanism, CRM) z zasadami pomocy państwa i rynku wewnętrznego, przez co strona skarżąca została pozbawiona swych praw proceduralnych. Zarzut ten składa się z czterech części:

- część pierwsza dotyczy istnienia poważnych trudności, o czym świadczy czas trwania i okoliczności postępowania;
- część druga jest oparta na twierdzeniu, że Komisja powinna była powziąć wątpliwości co do zgodności z TFUE mechanizmu finansowania mechanizmu wynagradzania zdolności;
- część trzecia jest oparta na twierdzeniu, że Komisja powinna była powziąć wątpliwości co do zgodności CRM z rynkiem wewnętrznym, w szczególności z wytycznymi w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014-2020 ⁽²⁾
- w części czwartej zarzutu strona skarżąca twierdzi, że przy ocenie mechanizmu wynagradzania zdolności Komisja powinna powziąć wątpliwości w związku ze skutkami notyfikowania przez Zjednoczone Królestwo zamiaru opuszczenia Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

⁽²⁾ Komunikat Komisji – Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014-2020 (Dz.U. 2014, C 200, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2018 r. – Kuota International/EUIPO – Sintema Sport (K)

(Sprawa T-136/18)

(2018/C 166/44)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Kuota International Corp. Ltd (Brytyjskie Wyspy Dziewicze) (przedstawiciel: adwokat C. Herissay Ducamp)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Sintema Sport Srl (Albate, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Sintema Sport Srl

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy K – unijny znak towarowy nr 11 380 771

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 grudnia 2017 r. w sprawie R 3111/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną;